

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про зайнятість населення»: станом на 27.09.2017 р. Верховна Рада України. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Близнюк В.А. Гендерні відмінності в оплаті праці в Україні/ В.А. Близнюк// Україна: аспекти праці. –2012. – № 6 – С. 18–25
4. Єрмошенко А.М. Особливості побудови системи оплати праці і мотивації у фінансових установах / А.М. Єрмошенко, К.С. Горячева // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 8. – С. 284–289.
5. Калина А.В. Формування організаційно-економічного механізму стимулювання праці в умовах нестабільного економічного розвитку / А.В. Калина // Соціально-трудові відносини: теорія та практика. – 2014. – № 1. – С. 326–332.
6. Капліна Г.А. Гендерна диференціація оплати праці Г.А. Капліна // Актуальні проблеми права: теорія і практика. – 2007. – № 10. – С. 67–75.
7. Стабуліс М.Г. Ідентифікація гендерного розриву в оплаті праці. Приклад Греції / М.Г. Стабуліс // Журнал європейської економіки. – 2017. – Т. 16, № 2. – С. 147–168.

Ткаченко С.В.

студентка;

Вербицька А.В.

*кандидат наук з державного управління, доцент,
Чернігівський національний технологічний університет*

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом констатує, що Україна є європейською країною, яка поділяє спільну історію та цінності з ЄС. Дана Угода передбачає економічне та секторальне співробітництво у 28 сферах, в тому числі і щодо забезпечення гідної праці, політики зайнятості, безпечних та здорових умов праці, соціального діалогу, соціального захисту, соціального залучення, гендерної рівності та недискримінації.

Співробітництво у сфері соціального захисту має на меті зниження рівня бідності та модернізації системи соціального захисту, зокрема щодо якості, доступності та фінансової стабільності. Як невід’ємна частина Європи Україна орієнтується на діючу в провідних європейських країнах модель соціально-економічного розвитку [1].

Однак, попри Угоду Україну поки що не сприймають як частину Європейського світу. Справа тут все ж таки у відсутності належних реформ в Україні, у тому числі і реформ соціальної політики. Україна повинна відповідати тому масштабу цілей, які ставить перед собою ЄС щодо розвитку

соціального простору. Послідовність і наполегливість України, її майбутні успіхи в розвитку соціальних реформ, реальне наближення нашої країни до європейських стандартів життя, дозволить у перспективі наблизитися до того рівня життя, що притаманно країнам ЄС [2].

Основним механізмом, якими реалізується соціальна політика в Україні є творення нормативно-правової бази, яка забезпечує соціальний захист населення. Якщо говорити про сучасний стан нормативно-правового забезпечення соціальної політики в Україні, то сформована досить повна законодавча база щодо проблем розвитку соціальної сфери, соціального захисту населення тощо.

Сьогодні, відбулися значні зміни в законодавстві щодо соціальної політики в умовах євроінтеграції України. Так, проблему бідності вирішують такі нормативно-правові документи: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 08 серпня 2016 року № 573-р, „Про затвердження плану заходів на 2016–2017 роки з реалізації Стратегії подолання бідності» та Розпорядження Кабінету Міністрів України, „Про схвалення Стратегії подолання бідності» від 16 березня 2016 року № 161-р, в якій заходи з подолання бідності розраховані до 2020 року. Відбулися зміни в соціально-трудої сфері щодо безробітних, суворішої відповідальності за порушення законодавства про працю, здійснено сприяння продуктивній зайнятості населення та реформування ринку праці, створено порядок проведення перевірок інспекторами праці, який дозволяє здійснювати перевірки підприємств і організацій в частині легалізації виплати заробітної плати та оформлення трудових відносин. З 11 жовтня 2017 р. набрав чинності Закон України, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» відповідно до якого впроваджується трирівнева система пенсійного забезпечення, відбудеться осучаснення розміру пенсій. Дуже стрімко відбуваються реформи в галузі освіти, так був прийнятий новий Закон України, „Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII, який набрав чинності 28.09.2017 р., який осучаснює освіту та зменшує навантаження на дітей та відбулося реформування вищої освіти України, яке розпочалося з ухвалення у 2014 році Закону України, „Про вищу освіту». Відбулися зміни у забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків і протидії торгівлі людьми та домашньому насильству. Так, схвалено Концепцію Державної програми про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період 2021 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.04.2017 № 209-р), розроблено проект Концепції Державної програми запобігання та протидії домашньому насильству до 2022 року та проект Державної програми запобігання та протидії домашньому насильству до 2022 року [3].

Попри зміни в законодавстві та існуванні достатньої кількості нормативно-правових документів існують проблеми в реалізації соціальної політики: ряд правових норм є суперечливими, мають декларативний характер, розраховані на перспективу, а отже не забезпечуються існуючими ресурсами; наявність великої кількості та часта зміна підзаконних актів, занадто великий вплив чиновників на процеси правового регулювання соціальної політики, персоналізації, а отже дисфункціонування цієї важливої

інституції; суперечності у структурі правової бази соціальної політики а також у її практичному застосуванні з боку держави в цілому та окремими чиновниками, можуть служити підставою для недовіри до неї з боку громадян; такий стан правової бази соціальної політики відповідає умовам нестабільного суспільства, яке стоїть перед завданням вибору шляхів подальшого розвитку, що характерно для сучасної України. Щодо структури правової бази соціальної політики української держави в цілому відповідає сучасним вимогам міжнародного співтовариства і може служити основою для вироблення та реалізації моделі соціальної політики, характерної для демократичних режимів [4].

Отже, нормативно-правові механізми соціальної політики України забезпечують на достатньому середньому рівні реалізацію соціальної політики для громадян, також незважаючи на обширність соціальної законодавчої бази, існують нерозв'язані проблеми нормативно-правового забезпечення, яке потребує розробки й реалізації стратегії і тактики соціальної політики в Україні. Для кращої реалізації соціальної політики в Україні необхідно також вирішити всі вище перераховані проблеми.

Список використаних джерел:

1. Гринчишин, І. М. (2015). Забезпечення фінансової стабільності системи соціального захисту України в умовах євроінтеграції. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України, (5), 35–38.
2. Деріга, В. В. (2012). Соціальна і гуманітарна політика: навчальний посібник. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили.
3. Міністерство соціальної політики України (офіційний веб-портал): Європейська та Євроатлантична інтеграція. [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://www.msp.gov.ua/timeline/evropeyska-ta-evroatlantichna-integraciya.html>
4. План пріоритетних дій Уряду. Звіт Мінсоцполітики за I півріччя 2017 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://www.msp.gov.ua/files/socst/1-2017.pdf>

Трифонов В.С.

студент;

Черба В.М.

доцент,

Університет митної справи та фінансів

ЗМІНИ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я У РАЗІ ПРИЙНЯТТЯ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ 2017

Верховна Рада України прийняла за основу Законопроект № 6604 про внесення змін до Бюджетного кодексу щодо забезпечення державних фінансових гарантій надання медичних послуг і лікарських засобів. За відповідний урядовий законопроект проголосували 234 народних депутата. Документ йде в комплексі з раніше затвердженим Верховною Радою в цілому